

bantsch Landschap (hier gereproduceerd op verkleinde schaal), De Torens, Aqueducs, enz enz.

Op dit ogenblik werkt Minne aan een Synthese van Antwerpen, uitgebreide reeks vizioenen van de haven met haar mekanies en dynamies lyrisme. In voorbereiding is de verluchting van een tweede bundel antieke Vlaamse liederen: Treize chansons du beau pays de Flandre. Een bundeltje, getiteld Alphabet werd zo juist bezorgd door de Uitg. Mij „De wilde Roos.” De conceptie van dit laatste werkje is uiterst origineel. Minne bewerkte er elke letter van het alphabet afzonderlik in op zeer kleine afmetingen van 3,5 cM. × 4,5 cM. De letter zelf, op voorgrond, werd duidelik, haast klassiek weergegeven; het achterplan van elk gravuurtje evenwel werd op meesterlike wijze opgeluisterd door karakteristieken uit haven en uit stad, net zoals hij zulks, maar in ruimer, breder mate, bedoelt in zijn Synthese van Antwerpen.

Niet alleen is Minne's oeuvre een der puurste uitingen van de hedendaagse houtgravuur, ook in de heropflakkerende kunst der kopersnede heeft hij zijn woord meegezegd. Het grenst schier aan het ongelofelike hoe gemakkelijk deze eerder „brutale” verwerker van wit-en-zwart contrasten het vermocht te zegevieren over de geraffineerde vereisten van de aristokratiese kopertechniek. Resultaten als de hier gereproduceerde Kermis (verkleinde schaal) vertellen meer dan boekdeelen beschrijving. Andere werken als de cyclus Images du Christ (Ed. Lumière 1925), vijf kleine sneden, waaronder dit enig kleinood, dat Aanbidding heet, Joodsch type, Synthese van Antwerpen (niet te verwarren met hoger bedoelde houtsuite) kunnen gerust wedijveren met het mooiste dat beroemde moderne Franse kopergraveerders, als een Laboureur, een Marie Laurencin, tot nog toe voortbrachten.

In de laatste paar jaren penseelde Minne eveneens een rij waterverfschilderingen. U meent wellicht: ontspanningen?! Een soort „Violon d'Ingres”! Dan vergist u zich. Deze jonge artiest heeft veel te veel „ras” voor dilettantiese coquetterie. Daarom zijn panelen als Molen, Brugsche hoekjes, Antwerpsch hoekje, e. a. verklaringen van een rij schildertalent.

Neemt men daarbij nog in aanmerking, dat — uitgezonderd wat betreft zijn picturale arbeid — deze jonge man totaal „selfmade” is: i. a. w. dat hij zijn dubbele vaardigheid over hout en koper geheel aan zichzelf te danken heeft en in dit opzicht van geen mens ook maar de elementairste vingerwijzing ontving, dan zal men eerst ten volle de betekenis van deze kunstenaar beseffen: de energieke stuwung, die achter dit schijnbaar roerloos oeuvre zwoegt en hijgt!...